

POTĘPIANIE (3) *sb n*

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w potępiac); a jasne.

sg A potępiani(e) (1). ◊ L potępianiu (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Ganienie, twierdzenie, że ktoś a. coś jest złe(-y) [kogo, czego] (3) : Iákoby kościół Boży tak miał błędzić/ potępiáiąc y nazywáiąc haerelią y sektámi/ ich náuki kácerfkie/ iáko Zydowie mogli błędzić y błędzili w potępiániu wiáry Chrześcijáńfkiej iáko obłędliwey. *WujNT* 509.*

*potępianie w czym (1): Niekwápiác lię ná potępiánie w grzechu bliźniego. *SkarŻyw* 99 *marg.**

*W połączeniu szeregowym (1): Duchowna moc Apóstołow y Biskupow/ nie zależy w íámych kazániu y przepowiedániu Ewángeliey: ále y w sádzieniu/ w karániu/ y w potępiániu wśzytkich wyłtępnych/ y niepołufznych/ á zwłászczá vpornych haeretykow *WujNT* 642.*

Synonimy: ganienie, hańbienie, karanie, lżenie, osądzanie, sromocenie, szkalowanie.

Cf POTĘPIAĆ

KW, ZCh